

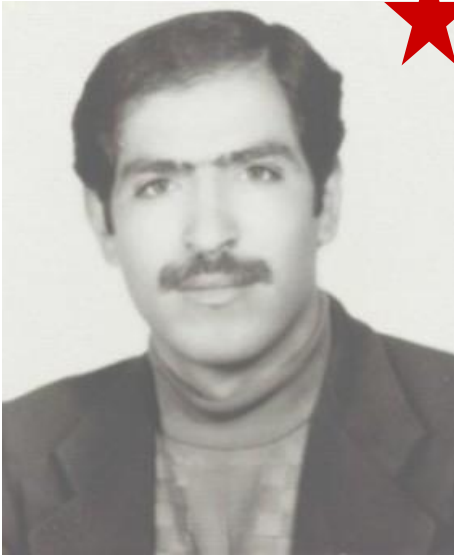

در باره زندگی رفیق شهید

علی کریمی

راهپیمایی و تجمع اعتراضی کارگران

گروه ملی فولاد در شهر اهواز!

سر سخن:

علیه توهم پراکنی!

با فرا رسیدن موعد جلسات سالانه سازمان جهانی کار (ILO) که هر ساله در خرداد ماه برگزار می شود و حضور نمایندگان جمهوری اسلامی در این نهاد آنهم تحت عنوان "نمایندگان کارگران ایران"، بار دیگر ابعاد همکاری و همیاری این سازمان جهانی با رژیم کارگر ستیز جمهوری اسلامی در مقابل چشم همگان قرار گرفت. در همین رابطه در روز ۸ خرداد سال جاری (۲۹ ماه مه ۲۰۱۸)، به دعوت "کلکتیو" (مرکب از تعدادی از تشکل های صنفی کارگران فرانسه)، تظاهراتی با خواست اخراج نمایندگان جمهوری اسلامی از سازمان بین المللی کار در ژنو برگزار شد که تعدادی از ایرانیان نیز در آن شرکت نمودند. بیشک هدف از این تظاهرات آن بود که سازمان جهانی کار تحت فشار قرار گرفته و به جای نمایندگان جمهوری اسلامی، نمایندگان واقعی کارگران ایران را پذیرا گردد. اما با توجه به ماهیت این نهادها، آیا چنین خواستی، در چهارچوب سیستم کنونی قابل تحقق می باشد؟ و از طرف دیگر با واقعیت آنچه امروز در ایران بر کارگران ما می گذرد در انطباق می باشد؟ برای این منظور ابتدا باید دید خود سازمان جهانی کار چه نوع سازمانی است و از چه ماهیتی برخوردار است. سازمان جهانی کار یکی از موسسات تخصصی سازمان ملل متحد می باشد که به امور مربوط به کار و کارگران می پردازد. شکی نیست که این سازمان دارای ماهیت بورژوائی است و هدفش در نهایت تامین منافع نهادهای تامین کننده بودجه خویش و کند کردن مبارزه طبقاتی طبقه کارگر علیه سرمایه داران می باشد، ولی در عین حال این نهاد، سازمانی مربوط به دولتهاست و نه کارگران و در این راستا نمایندگان دولت، کارفرمایان و کارگران را تحت عنوان سه جانبه گرائی، به همکاری با یکدیگر فرا می خواند. سازمان جهانی کار همواره پذیرای فرستادگان جمهوری اسلامی با نام قلابی نمایندگان کارگران بوده است، به طوری که برغم کارنامه سیاه جمهوری اسلامی در برخورد با کارگران، که در صفحه صفحه آن، حتی ادعاها و مقاوله

صفحه ۲

در ششم فروردین سال ۱۳۶۲ در شرایطی که هنوز چند روزی از شروع بهار نگذشته بود مزدوران جمهوری اسلامی با شلیک گلوله های مرگ آفرین خود قلب گرم و سرخ چریک فدائی خلق رفیق علی کریمی را نشانه رفته و از حرکت باز داشتند. جمهوری اسلامی با تیرباران این کمونیست فراموش نشدنی، خون سرخ وی را بر زمین ریخت تا به خیال خام خود نقطه پایانی بگذارد بر آرمانهایی که وی برایشان جنگیده و در زمان اسارت در سیاهچالهای رژیم با تحمل همه شکنجه های طاق فرسای دژخیمان جمهوری اسلامی، بی باکانه و با تهور تمام از آنها دفاع نموده بود.

رفیق علی کریمی در سال ۱۳۳۲ در کرمانشاه در یک خانواده کارمندی متولد شده بود و پس از گرفتن دیپلم در یک تعمیرگاه ماشین کار می کرد (لازم به توضیح است که در شماره های قبلی در متنی که در باره زندگی رفیق احمد کریمی تهیه شده بود شغل پدر به اشتباه کارگر ذکر شده بود). ورودش به محیط کار و ارتباط نزدیک با کارگران و ستمدیدگان از یک سو باعث آشنائی بیشترش با شرایط کار و زندگی رنجبران شد و از سوی دیگر خشم و نفرتش از شکاف طبقاتی و اختلافات طبقاتی که شاهدش بود را شعله ور نمود. این در شرایطی بود که وی از یک سو با اندیشه های سوسیالیستی آشنا می شد و از سوی دیگر با آغاز مبارزه مسلحانه به وسیله چریکهای فدائی خلق فضای سیاسی جامعه در حال دگرگونی بود. او که وضع ظالمانه طبقاتی را با پوست و گوشت خود احساس می کرد همراه با برادر بزرگش، احمد کریمی در جستجوی راه مبارزه علیه وضع موجود بود و در همین رابطه هر دو به هواداری از سازمان چریکهای فدائی خلق پرداختند.

صفحه ۳

علیه توهم پراکنی ...

از صفحه ۱

نامه های خود سازمان جهانی کار، به طور روزمره نقض شده ، این سازمان به جولان گاه ماموران جمهوری اسلامی بدل گردیده است. در سال گذشته نیز رژیم کارگر ستیز جمهوری اسلامی برای سومین دوره متوالی به عنوان عضو اصلی هیأت مدیره سازمان جهانی کار برگزیده شد.

نمی توان تردید داشت که مسئولین سازمان جهانی کار نسبت به سیاستهای ضد کارگری جمهوری اسلامی کاملاً آگاه بوده و می دانند که این رژیم با اعمال دیکتاتوری عنان گسیخته در چهل سال گذشته، هر گونه مطالبات برحق کارگران و تلاش آنها جهت ایجاد تشکل های مستقل کارگری را وحشیانه سرکوب کرده است. با اینحال دست اندرکاران سازمان مذکور از آنجا که منافعشان ایجاب می کند، نه این سیاستها را به روی خود می آورند و نه به جمهوری اسلامی جهت تغییر سیاست های رسوای خود علیه کارگران، کمترین فشاری وارد می کنند.

برعکس به دلخواه جمهوری اسلامی در جهت قالب کردن مهره های سرکوبگر این رژیم که عنوان نماینده کارگران ایران را با خود حمل می کنند، گام بر می دارند.

یکی از موارد آشکاری که سازمان جهانی کار علیرغم آگاهی و اطلاعاتش چشم بر آن می بندد به رسمیت شناختن خانه کارگر و شوراهای اسلامی کار در رژیم جمهوری اسلامی به عنوان تشکل های صنفی کارگران ایران می باشد. در حالی که قابل انکار نیست که خانه کارگر و شوراهای اسلامی کار که رسماً در جمهوری اسلامی اجازه فعالیت دارند، نه تشکل های مستقل کارگری بلکه نهاد های ایدئولوژیک اسلامی می باشند و اتفاقاً همین واقعیت به روشنی در اساسنامه آنها قید شده است. و حتی نقش نهادهای جاسوسی و سرکوب کارگران در محیط کار را هم ایفا کرده و می کنند.

واقعیت این است که کارگران با باور به ادیان مختلف و یا عدم اعتقاد به هر دین و مذهبی در محیط های کار در کنار هم کار کرده و منافع و سرنوشت مشترکی پیدا می کنند، به همین دلیل هم نهاد صنفی کارگران که قرار است خواستها و مطالبات آنها را در محیط کار نمایندگی کند نمی تواند نهادی ایدئولوژیک باشد. در حالی که نهادهای به اصطلاح کارگری رژیم ساخته، اسلامی می باشند و در اساسنامه آنها "التزام عملی به اسلام" و "ولی فقیه" قید شده است. آیا سازمان جهانی کار نمی داند که چنین تشکل هائی را نمی توان نهادهای صنفی کارگران تلقی کرد؟ بگذریم از این که این تشکل ها همیشه در مبارزه کارگران علیه سلطه خفقان آور جمهوری اسلامی در محیط های کار و جدال برای بهبود شرایط کار کارگران، به نفع حکومت سرمایه داران کار کرده و اساساً از جمله

ارگان های سرکوب کارگران در محیط کار می باشند. سازمان جهانی کار از چنان ماهیتی برخوردار است که علیرغم وقوف بر ماهیت و عملکرد چنین نهادهائی، باز پذیرای نمایندگان آن به نفع جمهوری اسلامی می باشد. بیهوده نیست که علی رضا محجوب که در چهل سال گذشته لحظه ای از مبارزه علیه کارگران باز نایستاده، کسی که نماینده جمهوری اسلامی در مجلس شورای

یکی از موارد آشکاری که سازمان جهانی کار علیرغم آگاهی و اطلاعاتش چشم بر آن می بندد به رسمیت شناختن خانه کارگر و شوراهای اسلامی کار در رژیم جمهوری اسلامی به عنوان تشکل های صنفی کارگران ایران می باشد. در حالی که قابل انکار نیست که خانه کارگر و شوراهای اسلامی کار که رسماً در جمهوری اسلامی اجازه فعالیت دارند، نه تشکل های مستقل کارگری بلکه نهاد های ایدئولوژیک اسلامی می باشند و اتفاقاً همین واقعیت به روشنی در اساسنامه آنها قید شده است. و حتی نقش نهادهای جاسوسی و سرکوب کارگران در محیط کار را هم ایفا کرده و می کنند. واقعیت این است که کارگران با باور به ادیان مختلف و یا عدم اعتقاد به هر دین و مذهبی در محیط های کار در کنار هم کار کرده و منافع و سرنوشت مشترکی پیدا می کنند، به همین دلیل هم نهاد صنفی کارگران که قرار است خواستها و مطالبات آنها را در محیط کار نمایندگی کند نمی تواند نهادی ایدئولوژیک باشد.

اسلامی می باشد از طرف این سازمان به عنوان فعال کارگری مدافع منافع کارگران قلمداد شده و به معاونت فدراسیون اتحادیه های کارگری جهانی (WFTU) برگزیده می شود.

چنین اقداماتی به روشنی نشان می دهند که بحث بر سر عدم اطلاع مسئولین سازمان جهانی کار از آنچه در زیر سلطه جمهوری اسلامی بر کارگران محروم ایران می گذرد نیست؛ بلکه بحث بر سر حمایت از رژیمی ضد کارگری است که اتفاقاً با جان و دل در طی نزدیک به چهار دهه گذشته در راستای تأمین منافع سرمایه داران جهانی و بومی گام برداشته است. بنابراین، رسمیت دادن به شوراهای اسلامی به جای نهادهای صنفی از طرف سازمان جهانی کار و چشم بستن بر همه سیاستهای سرکوبگرانه این رژیم علیه کارگران که ظاهراً مغایر با ادعاها و مقوله نامه های این سازمان می باشد و در عمل پر و بال دادن به جمهوری اسلامی، همه بیانگر آن است که جمهوری اسلامی با سازمان جهانی کار (ILO) در پشت پرده به بده بستن های بزرگی دست زده است. آیا سازمان جهانی کار چه بر مبنای ماهیت خود و چه آنچه در عمل از خود نشان داده، قادر است پذیرای نمایندگان واقعی طبقه کارگر در اجلاس های خود گردد؟ چقدر فشار لازم است تا این سازمان ماهیتاً بورژوائی در عمل به نفع کارگران ستمدیده ما برخورد کند و به جای نمایندگان جمهوری اسلامی، نمایندگان واقعی کارگران ایران را پذیرا گردد؟ واضح است که این سازمان هرگز قادر به پذیرش نمایندگان واقعی کارگران رنجدیده ما نخواهد بود و مدافعین و متحدین کارگران ایران را باید در میان کارگران جهان و تشکل های واقعی کارگری جستجو نمود. از سوی دیگر، واقعیت این است که در شرایط پراکندگی کامل

صاف کارگران در ایران و در شرایطی که جمهوری دار و شکنجه از هیچ جنایتی جهت جلوگیری از سازمان یابی کارگران دریغ نمی ورزد، هیچ تشکل کارگری چه تحت نام سندیکا یا اتحادیه و غیره امکان شکل گیری و مهمتر ادامه کاری در چارچوب این رژیم را ندارد. کما این که دیدیم علیرغم همه تلاشهایی که کارگران مبارز ما مثلاً در شرکت واحد و یا هفت تپه به خرج دادند، رژیم ضد

کارگری جمهوری اسلامی مانع از ایجاد چنان سندیکاهائی شد و از همان ابتدا صرفاً نامی از آنها روی کاغذ باقی مانده است.

کارگران تحت ستم و در عین حال مبارز ما قبل از هر چیز باید به نیروی خود و قدرت اتحاد شان اتکاء کنند و متحدان واقعی خود را نیز در میان طبقه کارگر سایر کشور ها پیدا کنند و بدانند که شرط شکل گیری تشکل های مستقل کارگری مبارزه جهت شکاف

انداختن در سد این دیکتاتوری لجام گسیخته و نابودی آن می باشد. تنها در چنین شرایطی است که فعالین کارگری ایران می توانند به عنوان نمایندگان واقعی سندیکا ها و تشکل های واقعا موجود که در عمل کارگران را در محیط کار نمایندگی می کنند، در عرصه داخلی و خارجی صدای واقعی طبقه خود باشند.

تداوم تجمعات مبارزاتی کارگران هفت

تپه این بار در اعتراض به

تعطیلات اجباری!

روز یکشنبه ۱۳ خرداد ماه، گروهی از کارگران مجتمع نیشکر هفت تپه در اعتراض به بخشنامه اخیر کارفرما مبنی بر تعطیلی ۳ روز مجتمع، مقابل ساختمان مدیریت شرکت تجمع کردند. این بخشنامه به تازگی از سوی کارفرما به واحدهای زیرمجموعه این مجتمع ابلاغ شده و مدیریت این واحد صنعتی در مقام کارفرما هیچ پاسخ روشنی به آنها نداده است. کارفرما برای کاهش هزینه های جاری مجتمع این بخشنامه را صادر کرده است تا میزان دریافتی کارگران را به حداقل برسد.

شمار کارگران غیررسمی مجتمع حدود ۲۸۰۰ نفر اعلام شده است که بیشترشان به صورت روزمزدی در این مجتمع مشغول کارند، کارگران روزمزدی کمترین دریافتی را دارند که اگر کارفرما با این بخشنامه اضافه کاری های آنان را حذف کند، حقوقشان به حداقل کاهش می یابد.

در باره زندگی رفیق شهید، علی کریمی ... از صفحه ۱

در جریان انقلاب توده ها در سالهای ۱۳۵۷-۱۳۵۶ آنها با شرکت فعال خود در این انقلاب توانستند به عنوان عناصر کمونیست تأثیر مبارزاتی بر این انقلاب گذاشته و در انداخته شدن رژیم وابسته به امپریالیسم شاه به زباله دان تاریخ سهم انقلابی خود را داشته باشند.

انقلاب دموکراتیک و ضد امپریالیستی ۵۷-۵۶ اگر چه به دلیل نفوذ نظرات اپورتونیستی در سازمان چریکهای فدائی خلق به مثابه تنها نیروی کمونیستی شناخته شده در جامعه از رهبری کمونیستی محروم ماند و نتوانست رهائی توده ها از زیر بار ظلم و ستم را سبب شود اما این انقلاب همانند هر انقلاب دیگر در جهان تجارب جدیدی در اختیار توده ها و نیروهای روشنفکر در جامعه به جای گذاشت. این انقلاب مدرسه ای بود برای آموزش نسلی از کمونیستهای انقلابی که با شرکت فعال خود در آن و با از سر گذاردن رویدادهای مبارزاتی به اندازه چند سال فعالیت ساده، تجربه آموخته و آموزش های گرانقدر می دیدند. نسلی که در انقلاب ۵۷-۵۶ شرکت داشت چه به دلیل داشتن روحیه انقلابی و چه به خاطر تجاربی که کسب کرده بود می بایست به کادرهای انقلابی آینده تبدیل شود و حتی رهبری مبارزات آینده را بر عهده گیرد- که متأسفانه با روندی که طی شد چنین امری به تحقق نپیوست. با اینحال نشانه هایی از چنین ضرورتی را می توان در زندگی مبارزاتی رفیق علی به همراه برادران دیگرش، احمد و نصرت کریمی جستجو کرد. آنها در بستر انقلاب سالهای ۵۶-۵۷ چون پولاد آبدیده شدند. در پی شکست قیام بهمن رفیق علی به همراه برادرانش خیلی زود متوجه شرایط جدید شده و به اتخاذ موضع انقلابی پرداختند.

همانطور که روشن است با قیام بهمن سال ۱۳۵۷ به عنوان نقطه اوج انقلاب ۵۷-۵۶، شرایط دیگری در ایران شکل گرفت. رژیم وابسته به امپریالیسم شاه سرنگون شد اما از آنجا که روابط سرمایه داری وابسته همچنان بر سر جای خود باقی ماند، خمینی و دارو دسته اش قدرت گرفتند و رژیمی را در ایران شکل دادند که هم ماهیت با رژیم شاه بود. این تغییر خیلی ها را به اشتباه انداخت که تصور کردند رفتن شاه و آمدن خمینی به معنای پیروزی انقلاب است. اما کمونیستهای راستین به درستی می دانستند که پیروزی انقلاب منوط به نابودی سلطه امپریالیسم و نظام سرمایه داری وابسته است که این مهم هم بدون رهبری طبقه کارگر امکان پذیر نمی باشد. این تحلیل کمونیستهای بود که به آرمانها و سنتها و ارزشها و تئوری راهنمای چریکهای فدائی خلق باور داشتند. بر این اساس آنها موضع درستی در قبال رژیم تازه روی کار آمده گرفتند. چریک فدائی خلق رفیق علی یکی از کمونیستهای ایران بود که با درک و قبول تحلیل و موضع گیری های چریکهای فدائی خلق که صف خود را از سازمانی به آن نام جدا کرده بودند به آنها پیوست.

اساساً باورمندان به تئوری مبارزه مسلحانه خیلی زود با شنیدن اولین زمره های حمایت از رژیم جدید از درون "سازمان چریکهای فدائی خلق ایران"، متوجه غلبه ابعاد اپورتونیسم در این سازمان گشته و صف خود را از آن جدا نمودند. رفیق علی به همراه برادران و یاران دیگرش در کرمانشاه از اولین کمونیست های انقلابی بودند که با اعلام موجودیت چریکهای فدائی خلق ایران، در کرمانشاه فوراً به دفاع از تشکیلات جدید برخاستند. به دنبال این موضع گیری، آنها برای آگاهی بقیه هواداران سازمان شروع به فعالیت کرده و برای نمونه رفیق علی همراه با رفیق عباس کریمی برای اولین بار در قصر شیرین میز کتاب چریکهای فدائی خلق را بر پا کردند.

در شرایط سالهای ۵۹-۵۸ که رژیم جمهوری اسلامی هنوز نتوانسته بود خود را کاملاً سازمان دهد و به دلیل انقلاب و قیام شکوهمند بهمن، شرایط شبه دموکراتیک یا به واقع هرج و مرج در جامعه به وجود آمده بود پاسداران رژیم تا آنجا که می توانستند به شکار انقلابیون می پرداختند، هر جا دستشان می رسید آنها را بازداشت می کردند و به هر ترتیب مانع از فعالیتشان می شدند. در این شرایط بود که پاسداران رژیم تازه به قدرت رسیده جمهوری اسلامی، رفقا علی کریمی و عباس کریمی را در سال ۵۹ در تهران دستگیر کردند. اما این رفقا در جریان بازجوئی هویت اصلی خود را روشن نکرده و در نتیجه با نام های غیر واقعی زندانی شدند. اما تلاشهای خانواده رفیق عباس برای پیدا کردن وی در شرایطی که آنها نمی دانستند که این رفقا هویت های اصلی خود را آشکار نساخته اند به روشن شدن هویت این دو رفیق منجر شد. با این همه با توجه به شرایط آن زمان رفیق عباس کریمی بعد از سه ماه و رفیق علی کریمی پس از تحمل ۶ ماه زندان آزادی خود را باز یافتند. به دنبال یورش ارتجاع به نیرو های انقلابی در سال ۶۰ رفقای کرمانشاه زیر ضرب حملات دشمن قرار گرفته و در نتیجه در ۱۵ اسفند سال ۶۰ تعداد زیادی از رفقای کرمانشاه دستگیر شدند. متأسفانه در جریان حملات سرکوبگران جمهوری اسلامی به نیرو های سیاسی، رفیق علی نیز در تهران دستگیر و به زیر شکنجه برده شد و پس از اینکه دشمن وی را شناخت برای ادامه بازجوئی ها به کرمانشاه منتقل گردید. به شهادت زندانیانی که از زندان دیزل آباد کرمانشاه جان بدر برده اند رفیق علی همچون برادرانش احمد و نصرت از سمبل های مقاومت زیر شکنجه در این زندان بودند. رفقای که در زیر شدید ترین شکنجه ها لب به سخن نگشوده و اسرار خلق را در سینه های ستر خود حفظ کرده و در مقابل دشمن سر خم نکردند. رفیق علی کریمی، یک کمونیست فدائی بود که چه با عظمتی که از خود در مقابل شکنجه های جمهوری اسلامی نشان داد و چه با مرگ قهرمانانه اش در میدان تیر، چون آذرخشی در آسمان غم زده مردم ایران درخشید، مرگ را شکست داد و با گرمی ای که زندگی و مرگ غرور آفرینش در دلهای مردم ایجاد کرده، زندگی جاودانه یافت.

یاد رفیق علی کریمی گرمی و راهش پر رهرو باد!

اعتراض در پتروشیمی ماهشهر به خصوصی سازی و اخراج کارکنان!

روز یکشنبه ۱۳ خرداد ماه، ده ها نفر از کارکنان شرکت کالای پتروشیمی ماهشهر در مقابل این شرکت تجمع اعتراضی برگزار کردند. این کارکنان که به همراه خانواده هایشان در این تجمع شرکت کرده بودند، به واگذاری این شرکت به بخش خصوصی و افزایش روند اخراج کارمندان و کارگران این شرکت اعتراض داشتند. روند خصوصی سازی شرکت های پتروشیمی در ایران از نزدیک به یک دهه پیش آغاز شده و این شرکتها در چندین شهر دست به اخراج و تعدیل نیروها زده اند. طی سالهای گذشته شرکت های پتروشیمی تبریز و فجر ماهشهر شاهد اعتراض و اعتصاب کارگران در اعتراض به تعدیل نیروها و پرداخت نشدن مزایا بوده اند.

۱۰ کارگر هپکو اراک در پی اعتراضات اخیر کارگران به مراجع قضایی احضار شدند!

بر اساس گزارش روز دوشنبه ۷ خرداد ماه، به دنبال تجمعات اخیر کارگران هپکو در اعتراض به معوقات مزدی و نامشخص بودن وضعیت شرکت حدود ۱۰ کارگر معترض به مراجع قضائی احضار و برای آنها پرونده تشکیل شده است. پرونده این کارگران به شعبه دوم معاونت دادستان اراک به اتهام "اخلال در نظم جامعه" و "شرکت در تجمعات غیرقانونی" ارجاع داده شده و کارگران از طریق پیامک شماره پرونده قضایی خود را دریافت کرده اند. این پرونده به صورت گروهی برای کارگران هپکوی اراک تشکیل شده است. احضار کارگران هپکو درحالیست که پیش از این کارگران هپکو برای پیگیری مطالبات صنفی خود با نهادهای دولتی و مراجع قضایی همانند استانداری، دفتر نماینده ولی فقیه در استان، فرمانداری ها و چند نهاد امنیتی و نهاد قضایی نامه نگاری کرده اند.

به دنبال مراجعه ی کارگران احضار شده ی هپکو به دادستانی اراک، ۵ نفر از این کارگران که به دستور معاون دادستان بازداشت شده بودند، با قرار وثیقه آزاد شدند.

حمله نیروهای انتظامی به اعتصابیون راننده کامیون باشوکر و گاز اشک آور

روز جمعه ۴ خرداد ماه، در پی اعتصاب کامیون داران، نیروهای انتظامی با حمله به جمع اعتصابیون و هدف قرار دادن رانندگان باشوکر و پرتاب گاز اشک آور تلاش کردند اعتصاب را در هم شکسته و رانندگان کامیون را پراکنده کنند که با برخورد متقابل رانندگان روبرو شدند.

اعلام همبستگی کامیون داران سراسر کشور در پنجمین روز اعتصاب رانندگان

روز شنبه ۵ خرداد ماه، رانندگان کامیون در شهرهای مشهد، همدان، سقز، طیس، اسفراین، تاکستان، بوشهر، بروجن، کرمانشاه، دیواندره برای پنجمین روز متوالی دست به اعتصاب زدند و بار دیگر همبستگی خود را با رانندگان سراسر کشور اعلام کردند. اعتراض رانندگان به بالا بودن حق کمیسیون شرکت‌های باربری، گران بودن قطعات و عوارضی جاده‌ها، نبود سالن اعلام بار و سیستم نوبت‌دهی، قطع یارانه حق بیمه رانندگان، می باشد. بر اساس این گزارش اعتصابات رانندگان در حالی از روز سه شنبه یکم خرداد ماه آغاز شد که آنها به ثابت ماندن نرخ کرایه بار در ۳ سال گذشته اعتراض داشتند.

حضور و اعتراض رانندگان معترض در جلسه شورای شهر گرگان!

روز شنبه ۵ خرداد ماه، تعدادی از راننده‌های نیشان حمل نخاله در جلسه دیروز شورای شهر گرگان حضور یافته و به وضعیت نابسامان کارشان اعتراض کردند. یکی از رانندگان معترض گفت: از مدتی قبل استانداری گلستان با ایجاد ممنوعیت در محل سابق تخلیه نخاله در جاده هزارپیچ گرگان، موجب سرگردانی رانندگان حمل نخاله شد. گرچه محلهایی برای تخلیه نخاله از سوی مقامات شهری در نظر گرفته شد اما به دلایل مختلف، بازهم دوامی نداشت و در آخر محل تخلیه نخاله را به جاده توسکاستان انتقال دادند. اما این جاده محل بسیار نامناسبی برای این کار است چراکه بسیار صعب‌العبور و باریک است. بعضی جاهای آن خاکی است، یک‌طرف آن پرتگاه است و سمت دیگر آن زمین کشاورزی است. ماشین‌های سنگین زیادی در آنجا رفت‌وآمد می‌کنند و حضور و رفت‌وآمد آنها، بعلاوه حدود ۵۰۰ - ۶۰۰ نیشان موجب بند آمدن جاده می‌شود و هزینه‌های زیادی بر آنها تحمیل می‌کند. جدا از استهلاک

ماشین، هزینه سوخت و هزینه کارگر، رفت‌وآمد در این جاده بسیار خطرناک و زمان‌بر است.

جمعی از کارگران هپکو در بیانیه‌ای مطرح کردند که اعتراض‌شان صرفاً صنفاً بوده است

روز دوشنبه ۷ خرداد ماه، کارگران شرکت هپکو که در هفته‌های اخیر برای محقق شدن مطالبات‌شان دست به اعتراض زده بودند، با صدور بیانیه‌ای اعلام کردند: اعتراضات‌شان صرفاً صنفی بوده است. در بخش‌هایی از این بیانیه آمده است: کارگران شرکت هپکو سالهاست به عنوان سربازان خط مقدم مبارزه با مفساد اقتصادی، در این مبارزه نابرابر، رنج‌ها کشیده‌اند و تهمت‌ها شنیده‌اند. هرچند که در این مبارزه به علت سوءتفاهمات، تعدادی از همکاران‌مان، دچار مشکلات خارج از شرکت شده‌اند و نام آنها در جلساتی برده شده است که بدور از انصاف است و همچنان امیدواریم که این سوءتفاهم باشد و نه انتقام سکوت چند ساله این دستگاه‌ها، که با احضار و پرونده‌سازی برای کارگران به دنبال کور کردن این گره هزار سر می‌باشند.

تجمع ۲۰۰ کارگر اخراجی معدن طلای تکاب در پی تعطیلی موقت معدن!

روز شنبه ۱۲ خرداد ماه، کارگران بیکار شده معدن طلای زرشوران گفتند: معدن طلای زرشوران به عنوان بزرگترین واحد معدنی طلا در کشور که در شهرستان تکاب استان آذربایجان غربی فعالیت دارد، از روز چهارشنبه ۹ خرداد ماه، موقتا تعطیل شده و کارگران آن بلا تکلیف شده‌اند. این اتفاق به دنبال اجتماع شماری از اهالی روستاهای اطراف معدن زرشوران واقع در شهرستان تکاب بر سر یافتن شغل در معدن زرشوران رخ داده که به درگیری نیز منجر شده است. آنها می‌گویند: بعد از خروج پیمانکار قبلی (شرکت پیمانکاری گسترش راه معدن شهسوار) از مهرماه سال ۹۶، مسئولیت استخراج خاک طلای معدن زرشوران به شرکت "آهن آجین" واگذار شده و این شرکت مرتباً برای جذب نیروی کار از اهالی غیربومی استفاده می‌کند. گزارش می‌افزاید: روز پنجشنبه ۱۰ خرداد ماه، گروهی از کارگران شاغل در معدن زرشوران مقابل فرمانداری تکاب دست به اعتراض صنفی زده‌اند و از قرار معلوم علت این حرکت اعتراضی، نامشخص بودن وضعیت شغلی آنهاست.

تجمع کارگران بازنشسته نیشکر هفت تپه برای دریافت سنوات

صبح روز شنبه ۱۲ خرداد ماه، شماری از کارگران بازنشسته نیشکر هفت‌تپه با اجتماع مقابل مدیریت این مجتمع، خواستار دریافت مطالبات سنواتی خود شدند. کارگران بازنشسته که شمارشان به حدود ۳۷۰ نفر می‌رسید از آذر ماه تا اسفند ماه سال ۹۶ به مرور بازنشسته شده‌اند و بعد از گذشت حدوداً ۲ ماه و نیم، هنوز نتوانسته‌اند مطالبات عقب افتاده خود را دریافت کنند.

جان باختن کارگر شهرداری آبادان که در اعتراض به معوقات مزدی خود را به آتش کشیده بود!

روز یکشنبه ۶ خرداد ماه، "زامل آذربایجان" کارگر شهرداری آبادان، که در اعتراض به پرداخت نشدن معوقات مزدی در مقابل شهرداری این شهر اقدام به خودسوزی کرده بود، در بیمارستان جان خود را از دست داد. این کارگر شهرداری عصر روز دوشنبه ۳۱ اردیبهشت ماه، در یک اقدام اعتراضی مقابل ساختمان شهرداری آبادان اقدام به خودسوزی کرد و به همراه یکی دیگر از همکارانش که برای نجات جان او اقدام کرده و دچار سوختگی شده بود، به بیمارستان سوانح و سوختگی اهواز منتقل شده بودند. گزارش می‌افزاید: پس از حادثه دردناکی که برای ۲ نفر از همکارانش رخ داد و در نهایت منجر به مرگ یکی از آنها شد، کارفرما همه مطالبات مزدی کارگران شهرداری آبادان را یکجا پرداخت کرده است. مطالبات چندین ماهه مزدی و مشکلات معیشتی کارگران در ماههای اخیر منجر به اعتراض‌ها و اعتصاب‌های پیاپی در مناطق مختلف ایران شده است. برخی گزارش‌ها حاکی از آن است که در یکسال گذشته حدود ۶ هزار تجمع کارگری برگزار شده که بیشتر در اعتراض به پرداخت نشدن چندین ماه حقوق، اخراج گروهی، بلا تکلیفی پس از واگذاری کارخانه‌ها به بخش خصوصی و پایین بودن دستمزدها صورت گرفته است.

جان باختن ۱۹ کارگر بر اثر حادثه کار در فروردین ماه سال جاری

روز جمعه ۱۱ خرداد ماه، مدیرکل پزشکی قانونی استان تهران اعلام کرد: در فروردین ماه سال جاری ۱۹ کارگر بر اثر حوادث ناشی از کار جان خود را از دست داده‌اند. همه افراد فوت شده به دلیل حوادث کار در فروردین امسال، مرد بودند. با بررسی آمارهای منتشر شده در سال‌های اخیر، سقوط از بلندی، اصابت جسم سخت، سوختگی و کمبود اکسیژن از جمله مهمترین عوامل فوت ناشی از حوادث کار در کشور است که با رعایت نکات ایمنی به ویژه در موارد کار در ارتفاعات می‌توان بروز این حوادث را تا حد قابل توجهی کاهش داد.

تجمع کارگران فاز ۱۲ پارس جنوبی

صبح روز چهارشنبه ۹ خرداد ماه، جمعی از کارگران فاز ۱۲ پارس جنوبی در اعتراض به کاهش مزایای مزدی دست از کار کشیدند و در محوطه پالایشگاه نهم تجمع کردند. یکی از معترضین در این تجمع گفت: اعتراض کارگران به مواردی همچون کاهش ۳۰ درصدی حقوق این ماه، عدم پرداخت حق مسکن، بخشی از سنوات سال ۹۶، ایهام در پرداختها و حذف خدمات رفاهی پرسنل مرتبط است. این کارگران از ساعات ابتدایی صبح کار را تعطیل کرده و خواستار پاسخگویی کارفرما شدند.

تجمع کارگران روغن نباتی پارس قو

مقابل این کارخانه

صبح روز دوشنبه ۷ خرداد ماه، کارگران کارخانه روغن نباتی پارس قو گفتند: کارگران این کارخانه که در محدوده شهری مقابل ترمینال جنوب تهران قرار دارد و اواخر سال ۹۵ به دلیل آلودگی زیست محیطی تعطیل شده، خواستار اجرای آیین نامه‌ی مشاغل سخت و زیان آور و برخورداری از بازنشستگی پیش از موعد هستند. یکی از این کارگران معترض گفت: حدود ۱۰۰ کارگر هستیم که همه بیش از ۲۰ سال سابقه کار داریم. بعد از تعطیلی کارخانه، درخواست بازنشستگی پیش از موعد دادیم و علیرغم اینکه کارفرما با این درخواست موافق است و حاضر است چهاردرصد بازنشستگی پیش از موعد را بپردازد، تامین اجتماعی مخالفت می‌کند. بارها به نهادهای مسئول مراجعه کرده ولی پاسخ نگرفته‌ایم. اگر بازنشستگی ما برای تامین اجتماعی هزینه‌بردار است، تکلیف ما چه می‌شود؟ باید به کجا مراجعه کنیم؟

کارگران ۳ معدن همکار، حشونی و پایدانا

دست از کار کشیدند

روز چهارشنبه ۹ خرداد ماه، حدود ۲ هزار نفر از کارگران ۳ معدن همکار و حشونی و پایدانا متعلق به شرکت ذغال سنگ در اعتراض به معوقات مزدی خود دست از کار کشیدند. کارگران معدنچی به پرداخت نشدن بخشی از مطالبات سال ۹۵ و بخشی از عیدی سال ۹۶ خود معترض هستند. برخورداری از قرارداد ۱ ساله (موقت) از دیگر موارد است که موجب عصبانیت آنها شده است. کارگران معترض با بیان اینکه هزینه‌های درمان خود را بعضاً از جیب می‌پردازند، گفت: هزینه‌های درمانی ما با وجود رطوبت و

تماس با گرد ذغال بسیار بالاست و امکانات خوبی در شهرستان برای استفاده از دفترچه‌های تامین اجتماعی خود نداریم و لذا ناچاریم به بیمارستان‌های دولتی کرمان، یزد و شیراز مراجعه کنیم و تمام هزینه‌های درمان را از جیب بپردازیم. این در شرایطی است که خیلی از کارگران پس از سال‌ها کار در معدن تنها با استفاده از کپسول اکسیژن زنده‌اند. باید تدبیری برای این کارگران اندیشید. معترضان با بیان اینکه از طرفی پیمانکاران این معادن مدت‌ها به ما ظلم کردند و ما حق داشتیم که پیگیر قرارداد معین شدن و خارج شدن از زیر نظر پیمانکار باشیم، افزودند: حالا مُصِر هستیم که با ما قرارداد دائم منعقد شود. البته کارفرما جلوی کارگران قرارداد موقت گذاشته است از همین رو ما قبول نکرده‌ایم. ما به صراحت گفته‌ایم که قراردادها را امضاء نمی‌کنیم مگر اینکه مدت‌دار نباشد تا دائمی محسوب شود.

تجمع ۳۰۰ کارگر بیکار ۲ کارخانه فولاد

قزوین و آرمان شفق

روز پنجشنبه ۱۰ خرداد ماه، دو کارخانه فولاد قزوین و آرمان شفق که دست‌کم ۱۲ سال از آغاز فعالیتشان می‌گذرد، موقتا تعطیل شدند و در نتیجه دست‌کم ۳۰۰ کارگر بیکار شدند. کارگران با بیان اینکه کسی پاسخگویی آنهایی که امروز با بسته شدن درهای محل کارشان، بیکار شده‌اند، نیست افزودند: به همین دلیل جمعی از کارگران در اعتراض به وضعیت شغلی خود، صبح پنج شنبه مقابل ساختمان‌های کارخانه تجمع کرده و از مسئولان دولتی به‌ویژه اداره تصفیه و امور ورشکستگی دادگستری شهرستان تاکستان درخواست رسیدگی کردند. کارگران بیکار شده که از مدیریت اجاره‌ای قبلی دست‌کم یک ماه طلب مزدی دارند در خاتمه می‌گویند: پیش از ورود کارفرمای جدید از مالک قبلی کارخانه حدود ۷ ماه طلبکار بودیم.

تجمع کارگران کاشی و سرامیک میبد در

محوطه کارخانه

صبح روز دوشنبه ۷ خرداد ماه، کارگران معترض کاشی و سرامیک میبد در یک تجمع خواستار دریافت معوقات مزدی، تامین امنیت شغلی و بازگشت به کار تعدادی از کار همکاران خود که پیش از این در دوره‌های مختلف از کار بیکار شده‌اند، شدند.

تجمع اعتراضی دامداران استان فارس

خرید نهاده‌ها به دلار اما فروش به ریال

روز چهارشنبه ۹ خرداد ماه، تعاونی‌ها و دامداران مستقل استان فارس در تجمع اعتراضی خود، خواستار رسیدگی به قیمت بالای نهاده‌های دامی در مقابل قیمت پایین شیر و کاهش تولید یونجه در کشور شدند. رئیس هیئت مدیره شرکت تعاونی دامداران داریون یکی از شرکت‌کنندگان در این تجمع می‌گوید: به‌خاطر خشکسالی در استان فارس، میزان تولید محصولات کشاورزی از جمله یونجه بسیار کم شده است. اما در حدود ۹۰ - ۹۵ درصد همین یونجه تولیدشده صادر می‌شود و به‌سختی به‌دست دامداران می‌رسد. متأسفانه ما چند سال است درگیر این ماجرا هستیم. معضل دیگری که با آن مواجهیم، بالا بودن قیمت نهاده‌های دامی در مقابل قیمت پایین شیر است. شیر به قیمت ناچیز ۱۱۵۰ - ۱۲۰۰ تومان به‌ازای هر لیتر از ما خریداری می‌شود در صورتی که ما مجبوریم هزینه بسیار زیادی را صرف نهاده‌های دامی کنیم. اکنون هر کیلو جو ۱۲۰۰ تومان و هر کیلو یونجه ۱۵۰۰ - ۱۶۰۰ تومان هستند. همچنین گاو را باید به قیمت ۵۰۰ تومان بخریم که هیچ‌گونه ارزش غذایی و ویتامین سودمندی را در خود ندارد.

کارگران آبشار آبادان به معوقات ۶ ماهه

مزدی اعتراض کردند

روز دوشنبه ۷ خرداد ماه، بیش از ۵۰ نفر از کارگران اداره آب و فاضلاب روستایی آبادان در اعتراض به عدم پرداخت ۶ ماهه مزد خود، مقابل ساختمان فرمانداری آبادان تجمع کردند. کارگران شبکه آب و فاضلاب روستایی آبادان درحالی‌که پارچه نوشته‌ای خطاب به نمایندگان مردم آبادان در مجلس شورای اسلامی، امام جمعه و فرمانداری همراه داشتند، به پرداخت نشدن ۶ ماه حقوق و عیدی و پاداش سنوات خود معترض بودند. کارگران معترض گفتند: مطالبات بیش از ۷۰ نفر از کارگران شبکه آب و فاضلاب روستایی آبادان چند ماه است پرداخت نشده و ما بارها خواستار این مطالبات شده‌ایم. تاکنون به مشکل ما رسیدگی نشده برای همین در ماه رمضان مجبور به این تجمع شدیم. معاون استاندار و فرماندار ویژه آبادان در این خصوص گفت: متأسفانه پرداخت نشدن به موقع دستمزد کارگران و حقوق کارکنان برخی دستگاه‌ها زندگی آنها را به مخاطره انداخته است.

تجمع کشاورزان خوزستانی در اعتراض به

ممنوعیت کشت تابستانه

صبح روز چهارشنبه ۹ خرداد ماه، با ادامه مشکلات کشاورزان خوزستان، تجمعی از سوی کشاورزان در اعتراض به ممنوعیت کشت تابستانه در مقابل سازمان آب و برق و سپس استانداری خوزستان در شهر اهواز برگزار شد. یکی از شرکت‌کنندگان در تجمع گفت: امروز چهارشنبه کشاورزان عمدتاً از اهالی شوش و دزفول در مقابل سازمان آب و برق استان خوزستان تجمعی در اعتراض به ممنوعیت‌های اعلام‌شده برای استفاده از آب برای کشت‌شان برگزار کردند. آنها می‌گویند ما با محدودیت موافقیم اما می‌گوییم هم کشت ما محدود شود هم کشت محصولات دیگر. اما از آنجا که کشت نیشکر وابسته به بخش دولتی است برای آن محدودیتی گذاشته نمی‌شود اما برای کشت‌های مردمی که به جایی وابستگی ندارند و خودگردان هستند، ممنوعیت اعمال می‌شود. این مساله موجب اعتراض کشاورزان می‌شود. کشاورز می‌بیند که آب مورد نیازش سهم صنعت و کشت دولتی می‌شود اما نه فقط برنج کار، بلکه کشاورزانی که به جایی وابستگی ندارند باید با ممنوعیت برداشت آب مواجه باشند.

روز دوشنبه ۲۴ اردیبهشت ماه، نیز حدود ۳۰ نفر از کشاورزان برنج کار اهواز در اعتراض به ممنوعیت کاشت تابستانه‌ی برنج، مقابل استانداری خوزستان تجمع کرده بودند و از مقامات استانی خواستند که مشکلات آنها را رفع کنند. این کشاورزان همچنین روز شنبه ۲۲ اردیبهشت ماه، نیز مقابل استانداری جمع شده بودند. در تدام این اعتراضات روز چهارشنبه ۲۶ اردیبهشت ماه، معاون سازمان جهاد کشاورزی خوزستان گفت: شورای کشاورزی این استان کشت برنج را به دلیل کمبود آب برای سال زراعی ۹۷-۹۸ ممنوع کرده و از برنجکاران خواسته است بجای برنج، حبوبات و سویا بکارند. خوزستان بعد از گیلان و مازنداران سومین تولید کننده برنج در ایران است. شهرستان‌های شوش، شوشتر، ایذه و دشت آزادگان از جمله مناطق برنج کاری بشمار می‌روند. برخی گزارش‌ها حاکیست که حذف کشت برنج و پرورش آبیان، موجب بیکاری دهها هزار نفر در خوزستان می‌شود.

کارگزاران صندوق بیمه کشاورزی کشور مقابل مجلس شورای اسلامی تجمع کردند

صبح روز سه‌شنبه ۱۸ اردیبهشت ماه، حدود ۱۰۰ نفر از کارگزاران صندوق بیمه کشاورزی سراسر کشور از استان‌های مختلف به تهران آمده و مقابل مجلس شورای اسلامی تجمع کردند. این چندمین بار است که کارگزاران صندوق بیمه کشاورزی از شهرها و استان‌های مختلف به تهران آمده و تجمع اعتراضی برگزار می‌کنند. مهم‌ترین خواسته‌ی آنها روشن شدن تکلیف استخدامی و خروج از بلاتکلیفی شغلی‌ست.

کارگران سهام‌دار معدن کرومیت اسفندقه

بار دیگر در کرمان تجمع کردند

صبح روز سه‌شنبه یکم خرداد ماه، کارگران مالک ۳۲ درصد از سهام معدن کرومیت اسفندقه در اعتراض به حاشیه‌های نشست روز چهارشنبه ۲۶ اردیبهشت ماه مجمع عمومی سهامداران، مقابل ساختمان استانداری و دفتر شرکت معادن اسفندوقه واقع در جاده کرمان به تهران تجمع کردند. بر اساس این گزارش، نتایج این مجمع که در دفتر مرکزی این مجتمع معدنی در کرمان برگزار شده است، مورد ایراد کارگران سهام‌دار واقع شده است. کارگران معتقدند در برگزاری این نشست ترتیب‌های قانونی ملاحظه نشده است. کارگران این معدن مدت‌هاست که برای دریافت حق سهم خود در مبارزه اند برای نمونه صبح روز یکشنبه ۱۶ اردیبهشت ماه، حدود ۱۰۰ نفر از کارگران سهام‌دار معدن کرومیت اسفندقه، برای بار دوم در اعتراض به نامشخص بودن وضعیت سهام خود در مقابل کارگاه این شرکت در منطقه آبدشت در استان کرمان تجمع کردند. کارگران صبح روز یکشنبه ۹ اردیبهشت ماه، نیز در اعتراض به نامشخص بودن وضعیت سهام خود مقابل ساختمان فرمانداری ارزوئیه در استان کرمان تجمع کرده بودند. کارگران می‌گویند: صندوق بازنشستگی فولاد و شرکت صنعتی معدنی امیر که به ترتیب صاحب ۵۱ و ۱۷ درصد از سهام این واحد معدنی می‌باشند، توجهی به مطالبات ما کارگران که ۳۲ درصد از سهام شرکت را در دست داریم، نمی‌کنند. سال ۹۶ نیز چندین تجمع اعتراضی برای جداسازی ۳۲ درصد از سهام خود برپا کرده بودیم که تا امروز به مشکلات ما رسیدگی نشده است.

دستگیری ۶ نفر از معلمان معترض در پی

تجمع اعتراضی معلمان شاغل و بازنشسته

صبح روز پنجشنبه ۲۰ اردیبهشت ماه، معلمان شاغل و بازنشسته به مناسبت هفته معلم در تهران مقابل سازمان برنامه و بودجه و در استان‌های مختلف در مقابل ادارات آموزش و پرورش، تجمع اعتراضی برگزار کردند. معلمان با در دست داشتن پلاکاردهایی اعتراض خود را به کمبود بودجه‌های آموزشی و دستمزدهای پایین‌تر از خط فقر نشان داده و از مسئولانخواستند که به مطالبات آنها رسیدگی کنند. یکی از حاضران در تجمع روز پنجشنبه، در استان فارس مقابل اداره آموزش و پرورش از بازداشت حدود ۶ نفر از تجمع‌کنندگان در تهران خبر داد. بر اساس گزارش روز شنبه ۲۲ اردیبهشت ماه، سیدمحمد بطحایی وزیر آموزش و پرورش در پی بازداشت حدود ۱۰ نفر از معلمان معترض در تجمع روز پنجشنبه ۲۰ اردیبهشت ماه، در تویتر خود اعلام کرد: هر چند تجمع، بدون اخذ مجوز و در شرایط سیاسی کشور و دولت کاملاً به دور از تدبیر و انصاف بود ولی با مساعدت نهادهای ذی ربط بخش عمده ای از مشکلات بر طرف شده است و وضعیت همکاران بازداشتی‌ام را پیگیری می‌کنم.

۵ ماه معوقات مزدی کارگران معدن یورت

پرداخت نشده است

بر اساس گزارش روز چهارشنبه ۱۹ اردیبهشت ماه، نماینده رژیم از آزادشهر در مجلس با یادآوری حادثه انفجار معدن زمستان یورت که باعث جان باختن ۴۳ نفر از کارگران معدنچی شد، گفت: متأسفانه از این حادثه درس عبرت نگرفته نشد و به رعایت استانداردها و ایمنی در معدن بی‌توجهی می‌شود. البته هرچند بعد از حادثه، خدماتی به کارگران این معدن ارائه شد اما پس از ۶ ماه این خدمات رسانی متوقف شد. وی با انتقاد از اینکه کارگران معدن یورت بیش از ۵ ماه حقوق معوقه دارند و بیمه آن‌ها ناقص پرداخت می‌شود، گفت: به صورت جدی نیاز است ایمنی در معادن توسط دولت انجام شود زیرا پیمانکار به هیچ وجه به این مهم توجه نداشته و به فکر سودآوری و منفعت اقتصادی خود است نه جان کارگران.

تجمع اعتراضی کارگران تراوس مشهد!

صبح روز پنجشنبه ۳ خرداد ماه، کارگران تراوس مشهد برای دومین روز متوالی مقابل ساختمان استانداری خراسان رضوی تجمع کردند. بر اساس گزارش‌های منتشر شده: کارگران تراوس مشهد که روز چهارشنبه ۲ خرداد ماه نیز تجمع مشابهی در محل کار خود برپا کرده بودند، معترض عدم پرداخت چندین ماه مطالبات مزدی خود و داشتن مشکلات به سبب عدم پرداخت بیمه تامین اجتماعی می‌باشند. کارگران می‌گویند که هر روز صدای اعتراض کارگران خطوط ابنیه راه‌آهن از طریق رسانه‌ها به گوش مسئولان می‌رسد اما بی‌توجهی مسئولان روبرو می‌شود و در نتیجه هر روز اعتراض صنفی کارگران خطوط ابنیه الزاما ادامه می‌یابد. کارگران تراوس مشهد، صبح روز دوشنبه ۲۴ اردیبهشت ماه، نیز در اعتراض به آنچه بی‌توجهی مسئولان به خواسته صنفی‌شان می‌خوانند، در مقابل ساختمان ایستگاه راه‌آهن مشهد دست به تجمع زده بودند. کارگران تراوس مشهد می‌گویند: چندین سال است که وضعیت شغلی و پرداخت مطالباتمان مشخص نیست.

همچنین صبح روز یکشنبه ۳۰ اردیبهشت ماه، در ادامه اعتراض صنفی روزهای گذشته کارگران خطوط ابنیه راه‌آهن در برخی نقاط مختلف کشور، گروهی از کارگران تراوس زاگرس در محل کار خود تجمع کردند. کارگران تراوس زاگرس که روز شنبه ۲۹ اردیبهشت ماه نیز تجمع مشابهی در محل کار خود برپا کرده بودند، اعلام کردند که: پرداخت مطالبات مزدی آن‌ها به تأخیر افتاده و چند ماه حق بیمه آنها پرداخت نشده است. بر اساس این گزارش: کارگران تراوس گلستان و گرگان نیز در اعتراض به عدم دریافت حقوق و واریز نشدن حق بیمه، روز شنبه ۲۹ اردیبهشت ماه، در برابر دفتر این شرکت تجمع کرده بودند. همچنین کارگران معترض می‌گویند که کارگران و کارکنان نگهداری خط و ابنیه فنی راه‌آهن منطقه لرستان از یک هفته پیش در اعتصاب هستند.

تجمع کارگران اخراجی شهرداری طبس

روز شنبه ۵ خرداد ماه، یکی از کارگران اخراجی شهرداری طبس گفت: همزمان با خرید یک دستگاه ماشین جاریوی خیابان، ۲۰ کارگر پیمانی شهرداری طبس که به عنوان نیروهای خدماتی در سطح شهر فعالیت داشتند، از روز دوشنبه ۳۱ اردیبهشت ماه سال جاری از کار بیکار شدند. میانگین سابقه کاری این کارگران ۱۰ تا ۱۵ سال است و آنها هنوز بابت ۴ ماه مزد پرداخت نشده و عیدی سال ۹۵ به همراه یکسال حق اضافه کاری طلبکار هستند. گزارش می افزاید: ۲۰ کارگر پیمانی بعد از اتمام قراردادهای کاری در راستای اجرای سیاست کاهش هزینه شهرداری اخراج شده‌اند. کارگران اخراج شده شهرداری طبس در دومین روز اعتراض خود در روز یکشنبه ۶ خرداد ماه، مقابل ساختمان شهرداری چادر زدند. شهردار طبس در این رابطه گفت: تعدیلی که اخیراً بدون هماهنگی صورت گرفته توسط شرکت پیمانکار طرف قرارداد شهرداری انجام شده و چند نفر از کارگران شهرداری متأسفانه تعدیل شدند. همه مدیران شهر می‌دانند برای سبک‌سازی شهرداری تعدیل باید انجام شود ولی ما هنوز دست به هیچ تعدیلی در خود شهرداری نزدیم. در صورتی که از نظر قانونی حداکثر می‌توان ۱۵۰ نیرو داشته باشیم اما کل نیروهای شهرداری طبس، خدماتی و فضای سبز و شهرداری نزدیک ۲۴۴ نفر است که تقریباً ۹۴ نیرو اضافه‌تر از سازمان داریم.

تجمع اعتراضی کارگران شرکت خدمات

مهندسی خط و ابنیه فنی آذربایجان

روز پنجشنبه ۲۰ اردیبهشت ماه، گروهی از کارگران شرکت خدمات مهندسی خط و ابنیه فنی منطقه آذربایجان، در اعتراض به عدم پرداخت مطالبات مزدی چندین ماهه و نداشتن امنیت شغلی به سبب داشتن قراردادهای کوتاه‌مدت، در محدوده ایستگاه راه‌آهن تبریز تجمع کردند. کارگران معترض خطوط ابنیه آذربایجان می‌گویند: پیش از این نیز به دلیل بی‌توجهی کارفرما نسبت به مشکلاتشان، اعتراض مشابهی را انجام داده بودند. کارگران می‌گویند: ۴۷ کارگر رسمی خطوط راه‌آهن آذربایجان شرقی هستیم که بعد از واگذاری بخش ابنیه خطوط به بخش خصوصی امنیت شغلی خود را از دست داده‌ایم و برخی مزایای شغلی‌مان نیز حذف، یا کاهش یافته است. در مجموع حدود ۳۰۰ کارگر رسمی در بخش ابنیه خطوط راه‌آهن در سراسر کشور مشغول کارند که مطالباتی همانند

هم دارند. روز جمعه ۲۱ اردیبهشت ماه، مدیرکل راه‌آهن آذربایجان شرقی در رابطه با تجمع روز پنجشنبه کارگران بخش ابنیه راه‌آهن گفت: رسیدگی به موضوع تجمع‌کنندگان مربوط به راه‌آهن نبوده و باید از طریق مراجع قانونی حل شود. وی با بیان اینکه تجمع‌کنندگان خواستار بازگشت از بخش خصوصی به دولتی هستند ولی متأسفانه این موضوع در دست اداره‌کل راه‌آهن استان نیست، تصریح کرد: کارکنان دچار مشکل، به قوه قضائیه مراجعه کرده و پیگیر مشکل هستند و امیدواریم به نتیجه برسند. مشکل کارگران راه‌آهن یک تصمیم دولتی بوده و مصوبه دولت مبنی بر خصوصی‌سازی است و این کارگران جزو افرادی هستند که دیگر از بدنه راه‌آهن جدا شده و به بخش خصوصی ملحق شده‌اند و اصلاً موضوع دست ما نیست.

تجمع کارگران فصلی واحد بهره‌برداری

هفت تپه

صبح روز شنبه ۵ خرداد ماه، گروهی از کارگران واحد بهره‌برداری مجتمع نیشکر هفت تپه که به صورت فصلی در مزارع نیشکر مشغول کارند، با تجمع مقابل ساختمان اداری مجتمع خواستار استمرار فعالیت شغلی خود با کارفرما شدند. کارگران می‌گویند: حدود ۴۰۰ کارگر واحد بهره‌برداری مزارع نیشکر هستیم که بعد از پایان فصل بهره‌برداری نی در مزارع نیشکر کاری برای انجام دادن نداریم به همین دلیل از مدیریت مجتمع هفت تپه می‌خواهیم تمام کارگران بهره‌بردار را در بخش‌های دیگر مشغول کار کند. در حال حاضر کارفرما حدود ۱۰۰ کارگر بهره‌بردار را در بخش آبیاری مزارع نیشکر به کار گرفته و مابقی وضعیت مشخصی ندارند.

جان باختن آتش‌نشان مصدوم حادثه

شهرک صنعتی طوس در بیمارستان مشهد!

روز سه شنبه یکم خرداد ماه، سخنگوی آتش‌نشانی مشهد گفت: روز چهارشنبه ۱۲ اردیبهشت ماه، با اعلام حریق در یک کارخانه تولید ظروف چینی در شهرک صنعتی طوس، تیمی از آتش‌نشانان به محل اعزام شدند. بر اثر سوراخ شدن دیگ ذوب کارخانه، مواد مذاب به حوضچه آب مجاور آن ریزش کرده و آب به نقطه جوش می‌رسد. یکی از آتش‌نشانان که با از خودگذشتگی، پا به حاشیه این حوضچه گذاشته و در حال رفتن به سمت کانون حریق بود که ناگهان به علت خیس بودن زمین و سر خوردن پایش، درون حوضچه آب جوش سقوط می‌کند.

وی که از ناحیه دو پا و کمر دچار سوختگی شدیدی شده بود به بیمارستان انتقال یافت و با وجود تلاش کادر پزشکی، این آتش‌نشان فداکار به علت عفونت شدید، پس از ۱۸ روز جدال با مرگ، در بیمارستان مشهد جان خود را از دست داد.

موققات مزدی و ادامه تجمعات اعتراضی

کارگران شهرداری آبادان!

روز چهارشنبه ۲ خرداد ماه، تعدادی از کارگران گفتند: از حدود یک ماه پیش حدود ۳۰۰ تا ۴۰۰ کارگر بخش خدماتی و فضای سبز مناطق ۲ و ۳ شهرداری آبادان با همراهی کارگران آتش‌نشانی مقابل ساختمان شهرداری مرکزی برای وصول مطالبات معوقه خود دست به تجمع اعتراضی می‌زنند. گزارش به نقل از معاون اداری، مالی شهرداری آبادان می‌افزاید: ۴ ماه اضافه‌کاری و حقوق فروردین و اردیبهشت کارگران تاکنون پرداخت نشده است. بدهی شهرداری آبادان به پیمانکاران و کارگران ۲ هزار و ۷۰۰ میلیارد ریال می‌رسد و همچنین ۶۰۰ میلیارد ریال بابت پرداخت حق بیمه ۵ تا ۷ ماه نیروی انسانی به سازمان تامین اجتماعی بدهکار است.

ضرب و شتم یک کارگر توسط ماموران

شهرداری

روز شنبه ۲۲ اردیبهشت ماه، فیلمی از ضرب و شتم یک کارگر توسط مامور شهرداری منطقه ۷ فضای مجازی منتشر شد که در آن، مامور برای تنبیه کارگر او را مورد ضرب و شتم قرار می‌دهد و سپس رو به شهروندان معترض کرده و به آنها می‌گوید: "کارگر خودم هست و می‌تونم بزنم". در پی انتشار این تصاویر که شباهت بسیار به تصاویری دیگر از برخورد ماموران شهرداری با شهروندان دارد، شهرداری اعلام کرد با مامور خاطی برخورد و او اخراج شده است. معاون خدمات شهری شهرداری منطقه ۷ در تشریح جزئیات این خبر گفته است: شهرداری منطقه ۷ با استفاده از یک پیمانکار قصد دارد مانع زباله‌گردی افرادی شود که پسماندهای ارزشمند را جمع‌آوری می‌کنند. پیمانکار نیز افرادی را استخدام کرده تا این کار را انجام دهند. وی افزود: در فیلمی که منتشر شده، فرد خاطی نیروی تحت استخدام شرکت پیمانکار بوده که وظیفه او برخورد با افراد خاطی بوده اما اینکه او برخورد فردی نامناسب داشته، ما را بر آن داشت تا با او برخورد کرده و او را اخراج کنیم. با پیمانکار هم برخورد صورت گرفت.

جان باختن یک کارگر ساختمانی در حین

کاربر اثر ریزش آوار ساختمانی

روز چهارشنبه ۲ خرداد ماه، مسئول اداره آتش‌نشانی گلپهار اطلاع داد که: یک کارگر ساختمانی میان سال در حین کار بر اثر ریزش آوار ساختمان در حال ساخت در گلپهار واقع در استان خراسان رضوی، زیر آوار مدفون می‌شود. مأموران نجات آتش‌نشانی بلافاصله مشغول به کار شده و وی را از زیر آوار رهاسازی میکنند. اما متأسفانه این کارگر ساختمانی در دم جان خود را از دست داده بود.

کرده است. متأسفانه عملکرد بسیاری از مسئولین دولتی در راستای حل و رفع مشکلات کوره‌های آجرپزی رو به رشد و موفقیت‌آمیز نبوده است. وی با اشاره به اینکه در حال حاضر حدود ۷۰ کارخانه آجرپزی تهران از چرخه فعالیت بازمانده‌اند، تصریح کرد: در سال ۸۹ و در راستای هدفمندی‌سازی یارانه‌ها بهای گاز از متر مکعب ۱۸ ریال به حدود ۷۰ تومان افزایش پیدا کرد

تجمعات اعتراضی کارگران شرکت حمل و نقل خلیج فارس

طی روزهای یکشنبه ۱۶ و دوشنبه ۱۷ اردیبهشت ماه، کارگران شرکت حمل و نقل خلیج فارس، در واکنش به پرداخت نشدن بیش از ۳ ماه مزد معوقه و همچنین بلاتکلیفی که از زمان خصوصی‌سازی این واحد تولیدی به آن دچار شده‌اند، دست به تجمع اعتراضی زدند. این تجمعات با وعده مسئولان سازمان خصوصی‌سازی عصر روز دوشنبه ۱۷ اردیبهشت ماه، خاتمه یافت. روز سه‌شنبه ۱۸ اردیبهشت ماه، یکی از کارگران اطلاع داد که: کارگران معترض که تعدادشان تا ۴۰۰ نفر می‌رسید، روز دوشنبه ۱۷ اردیبهشت ماه، همزمان با تجمع مقابل ساختمان خصوصی‌سازی برای پیگیری مطالبات مزدی خود با مراجعه به کلانتری ۱۳۲ شهرک غرب که در جوار سازمان خصوصی‌سازی واقع شده است، از مسئولان انتظامی درخواست دخالت کردند که در نهایت مسئولان خصوصی‌سازی جلسه‌ای را به‌صورت حضوری با آنها ترتیب دادند. مسئولان ارشد سازمان خصوصی‌سازی با گوش دادن به سخنان و مشکلات آنان، وعده پیگیری خواسته‌های کارگران را تا چند روز آینده دادند. همه کارگران شرکت حمل و نقل خلیج فارس که از شهرستان اسلامشهر راهی تهران شده بودند، با اعتماد به وعده مسئولان ارشد سازمان خصوصی‌سازی موقتا به تجمع اعتراضی خود پایان دادند.

کارگران روغن نباتی شیراز در اعتراض به پرداخت نشدن حقوق تجمع کردند

روز سه‌شنبه ۲۵ اردیبهشت ماه، کارگران کارخانه روغن نباتی شیراز با تجمع در کارخانه خواستار رسیدگی به مطالبات صنفی خود شدند. کارگران در تجمع خود به پرداخت نشدن حقوق و مزایای قانونی و سوء مدیریت در اداره کارخانه، اعتراض کردند.

کارگران جان می‌بازند ولی روی کاغذ همه چیز مرتب است!

بر اساس گزارش روز شنبه ۲۲ اردیبهشت ماه، مشاور حفاظت فنی و خدمات ایمنی وزارت کار می‌گوید: تنها از طریق نظارت و بازآموزی، می‌توان از حوادث مرگبار برق‌گرفتگی جلوگیری کرد. آنچه بیش از همه اهمیت دارد، "تعهد کارفرما" به اجرای قوانین و حفظ جان کارگر است. گزارش در ادامه با مطرح کردن برق‌گرفتگی‌های منتهی به جان باختن کارگران می‌افزاید؛ براساس آماری که رسانه تخصصی برق (برق‌نیوز) اعلام کرده، در سال‌های ۱۳۸۹ و ۱۳۹۲ بیشترین میزان برق‌گرفتگی در کشور رخ داده است که در این دو سال ۷۵۰ نفر از هموطنان جان خود را از دست داده‌اند. براساس این آمار ارائه شده، در فاصله‌ی ده‌ساله‌ی ۱۳۸۴ تا ۱۳۹۳، شش هزار و ۸۷۶ نفر به علت برق‌گرفتگی در کشور جان خود را از دست داده‌اند. درسال ۹۶، مدیرکل دفتر تشریح و بررسی صحنه جرم سازمان پزشکی قانونی ایران، از افزایش مرگ ناشی از برق‌گرفتگی خبر داد و گفت: از ابتدای فروردین تا پایان تیرماه ۹۶، ۲۳۴ تن به دلیل برق‌گرفتگی در کشور فوت کرده‌اند که از این شمار ۲۳ نفر زن بودند. به گفته‌ی او، در چهارماهه نخست سال ۹۶ نسبت به مدت مشابه سال ۹۵ با افزایش ۶/۴ درصدی شمار جانباختگان ناشی از برق‌گرفتگی مواجه بوده‌ایم. مساله اینجاست که در این آمار پراکنده، خبری از اطلاعات تفکیک شغلی نیست و بنابراین هیچ راهی وجود ندارد که بفهمیم چه تعداد از جانباختگان بر اثر برق‌گرفتگی، «کارگر» بوده‌اند یا به عبارت دیگر، چه تعداد از این حوادث منجر به فوت، حادثه شغلی بوده‌است. به عبارت دقیق، هیچ آماری از کارگرانی که بر اثر برق‌گرفتگی جان خود را از دست می‌دهند، در دست نیست.

تعطیلی ده‌ها کارخانه آجرپزی در تهران به دلیل افزایش قیمت حامل‌های انرژی

روز چهارشنبه ۲ خرداد ماه، رئیس اتحادیه فخاران استان تهران در یک برنامه رادیویی گفت: افزایش ۳ برابری قیمت گاز باعث شد بسیاری از کارخانه‌های آجرپزی از چرخه تولید و فعالیت خارج شوند. عدم اهتمام دقیق به موارد قانونی در ساز و کارهای اقتصادی قیمت گاز و فعالیت آجرپزی‌ها در کشور از جمله آسیب‌هایی است که چرخ تولید را در این صنف با مشکلات متعددی مواجه

کارگران کارخانه فیلتر البرز مقابل استانداری قزوین تجمع کردند

صبح روز پنجشنبه ۲۷ اردیبهشت ماه، گروهی از کارگران کارخانه فیلتر البرز در اعتراض به بلاتکلیفی در وضعیت شغلی و عدم پرداخت معوقات مزدیشان، مقابل ساختمان استانداری قزوین تجمع کردند. گزارش به نقل از کارگران معترض می‌افزاید: علیرغم اینکه این واحد در زمینه تولید و فروش محصولات خود مشکلی ندارد، دست‌کم ۲ ماه حقوق نگرفته‌ایم و مدیران شرکت به بهانه‌های مختلف از اوایل سال جاری اقدام به اخراج کارگران کرده‌اند. هر یک از ما کارگران دارای چند سر عائله هستیم که با برخورد کارفرما امنیت شغلی‌مان به خطر افتاده است.

تجمع کارکنان سهام عدالت مقابل ساختمان خصوصی‌سازی

صبح روز یکشنبه ۲۳ اردیبهشت ماه، جمعی از نیروی کار شاغل در شرکت‌های تعاونی سهام عدالت از نقاط مختلف کشور با تجمع در مقابل ساختمان سازمان خصوصی‌سازی به نامشخص بودن وضعیت شغلی و عدم پرداخت معوقات مزدی خود اعتراض کردند. معترضان می‌گویند: برای چندمین بار است که جهت پیگیری وضعیت شغلی و پرداخت مطالبات‌مان از نقاط مختلف کشور به تهران سفر می‌کنیم و مقابل ساختمان سازمان خصوصی‌سازی دست به تجمع می‌زنیم. در ادامه این گزارش آمده است که: پیش از این نیز نیروی کار دفاتر سهام عدالت مقابل ساختمان‌های مجلس شورای اسلامی، وزارت اقتصاد و سازمان خصوصی‌سازی تجمع کرده بودند که آخرین آن مقابل ساختمان مرکز همایش‌های بین‌المللی جمهوری اسلامی ایران (سالن اجلاس سران) انجام شد. در تجمع روز یکشنبه ۲۰ اسفند ماه سال ۹۶، مقابل ساختمان مرکز همایش‌های بین‌المللی جمهوری اسلامی ایران (سالن اجلاس سران) که در آن "آیین نکوداشت ساماندهی سهام عدالت" از سوی سازمان خصوصی‌سازی برگزار می‌شد، مسئولان این سازمان قول پیگیری وضعیت شغلی و پرداخت مطالبات‌مان را تا پایان سال داده بودند که تاکنون عملی نشده است.

تجمع کارگران اکیا خودرو مقابل ساختمان استانداری آذربایجان شرقی

صبح روز شنبه ۲۹ اردیبهشت ماه، حدود ۲۰۰ نفر از کارگران کارخانه خودروسازی "اکیا خودرو" در اعتراض به تاخیر افتادن مطالبات مزدی خود از شهرستان صوفیان به تبریز آمده و مقابل ساختمان استانداری آذربایجان شرقی تجمع کردند. بر اساس این گزارش کارخانه اکیا خودرو در زمینه تولید اتوبوس‌های درون شهری فعالیت دارد و کارگران این کارخانه گفته‌اند: طی ۴ ماه گذشته حقوق نگرفته‌اند.

مدیر عامل کارخانه شیر وارنا با شکایت کارگران بازداشت شد

روز سه شنبه ۸ خرداد ماه، دادستان شهرستان ورامین اعلام کرد که مدیر عامل کارخانه تولید شیر و لبنیات وارنا به علت شکایت تعدادی از کارگران این کارخانه دستگیر شده و اکنون تحت بازداشت است. متولیان این واحد تولیدی از ابتدا تسهیلات کلانی از بانکها دریافت کرده‌اند اما در جای خودش به مصرف نرسانده‌اند و اینگونه این مجموعه بزرگ تولیدی را با مشکل مواجه کرده‌اند. دادستان ورامین میزان بدهی‌های کل شرکت هلدینگ شهید تهران را بیش از ۴۶۰ میلیارد تومان اعلام کرد و گفت: این درحالی است که طبق نظر کارشناسان کل این مجموعه تولیدی کمتر از ۱۲۰ میلیارد تومان ارزش ریالی دارد. به عنوان نمونه برای ساخت کشتارگاه زیرمجموعه این شرکت که هم‌اکنون ۸ میلیارد تومان ارزش گذاری شده است، حدود ۶۰ میلیارد تومان بدهکاری دارد. فرماندار ورامین در این مورد می‌گوید: ۹۰ درصد این کارخانه با تسهیلات دولت ساخته شده است و دولت هرآنچه که نیاز بوده به این واحد تولیدی کمک کرده است. کارخانه شیر وارنا با ظرفیت تولید یکصد هزار تن محصولات لبنی در سال ۱۳۸۶ افتتاح شد، اما پس از ۵ سال و پس از فوت مالک اصلی، مشکلات این کارخانه آغاز شد، تا جایی که اکنون به طور کامل تعطیل و ۶۰۰ نفر از کارگران آن بیکار شده‌اند. تازه‌ترین اعتراض کارگران این کارخانه روز دوشنبه ۷ خرداد ماه، رخ داد. این در حالیست که بیش از ۲۰۰ کارگر شاغل در کارخانه لبنیات وارنا بعد از پایان تعطیلات نوروزی وضعیت هنوز مشخصی ندارند و از کار بیکار شده‌اند. این کارگران روز پنجشنبه ۳ خرداد ماه، نیز مقابل فرمانداری ورامین تجمع کرده بودند.

پایان اعتراض ۴ روزه کارگران هپکو در اراک با وعده مسئولین

روز پنجشنبه ۲۷ اردیبهشت ماه، جمعی از کارگران هپکو اراک از خاتمه یافتن اعتراضات صنفی ۴ روزه خود خبر دادند. بر اساس این گزارش؛ پس از آنکه روز چهارشنبه ۲۶ اردیبهشت ماه، اعتراض صنفی کارگران هپکو اراک برای چهارمین روز آغاز می‌شود، برخی مسئولان شهرستانی با میانجی‌گری شرایطی را فراهم می‌کنند که به موجب آن میان کارگران و کارفرما بر سر بازگشت به کار و خاتمه اعتراض، توافق می‌شود. کارگران معترض هپکو که نسبت

تجمع بازنشستگان پتروشیمی آبادان مقابل فرمانداری آبادان

صبح روز دوشنبه ۲۴ اردیبهشت ماه، شماری از بازنشستگان پتروشیمی آبادان مقابل ساختمان فرمانداری ویژه آبادان تجمع کردند. معترضین بازنشسته که خواستار وصول مطالبات محقق نشده و پرداخت به موقع مستمری بازنشستگی خود هستند، می‌گویند: حقوق بازنشستگان پتروشیمی آبادان توسط صندوق کارفرما پرداخت می‌شد و اخیراً این صندوق در پیامک‌هایی به بازنشستگان اعلام کرده که دیگر حقوق بازنشستگی آنها را پرداخت نمی‌کند. کارگران می‌گویند: در بدترین شرایط در پتروشیمی آبادان مشغول کار بودیم و در طول مدت اشتغالمان سهم بیمه ما از حقوق کسر شده و حالا موقع آن است که بیمه بازنشستگی به موقع حقوق حداقلی ما را پرداخت کند. بر اساس این گزارش؛ یکی از اعضای هیات مدیره صندوق بازنشستگان آبادان، در رابطه با تجمع و خواست بازنشستگان گفته است: صندوق بازنشستگی کشوری به دلیل بدهی ۲۰ میلیارد ریالی پتروشیمی آبادان به این صندوق حاضر به پرداخت حقوق بازنشستگان نیست. این موضوع به صورت پیامکی به اطلاع بازنشستگان رسیده و حقوق اردیبهشت آنها نیز تاکنون پرداخت نشده است.

دو ماه حقوق حدود ۱۶۰۰ کارگر شهرداری قم پرداخت نشده است

روز دوشنبه ۱۷ اردیبهشت ماه، یک عضو کمیسیون خدمات شهری شورای اسلامی شهر قم گفت: در کنار عقب افتادن ۲ ماه حقوق کارگران خدمات شهری شهرداری قم، نامشخص بودن وضعیت بیمه‌ای برخی از این کارگران نیز مشکل دیگری است که متأسفانه وجود دارد. این کارگران هنوز حقوق اسفند ۹۶ و فروردین ۹۷ را دریافت نکرده‌اند. در حال حاضر تعداد کارگران خدمات شهری شهرداری قم، حدود ۱۶۰۰ نفر است که قطعا عقب افتادن حق و حقوق این کارگران زحمتکش که در شب‌های تاریک و در سرما و گرما در حال کار و خدمت به مردم هستند، بسیار ناراحت‌کننده است. گزارش به نقل از وی با انتقاد شدید از عدم پرداخت دستمزد کارگران، می‌افزاید: پیشنهاد می‌شود برای برطرف شدن این موضوع و همدردی و فهم مشترک از این عزیزان، یکماه حقوق و دستمزد مدیران و معاونین شهرداری به تعویق افتد تا مطالبات این کارگران پرداخت شود.

به تاخیر در معوقات مزدی و همچنین تعیین تکلیف وضعیت کارخانه از روز یکشنبه ۲۳ اردیبهشت ماه، در مقابل کارخانه دست به اعتراض صنفی زده بودند، می‌گویند: طبق توافق کتبی که با میانجی‌گری برخی مسئولان شهرستان بین کارگران و کارفرما انجام شد، قرار است در مورد خواسته‌های کارگران تصمیم‌گیری شود. کارگران این کارخانه برای پایان دادن به اعتصاب خود خواستار خلع سهام‌دار کنونی کارخانه هستند. به اعتقاد کارگران، سهام‌دار فعلی توانایی اداره کارخانه هپکو را ندارد. اگر هپکو خریدار ندارد با این‌وجود ما کارگران خواستار بازگرداندن دوباره این شرکت از بخش خصوصی به دولتی (سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران) هستیم. در ادامه اعتراض روز پنجشنبه روز دوشنبه ۳۱ اردیبهشت ماه، حدود ۹۰۰ کارگر کارخانه هپکو اراک بعد از ۴ روز وقفه به نشانه اعتراض به محقق نشدن وعده‌های داده شده از سوی مسئولان بار دیگر اعتراض خود را با تجمع مقابل کارخانه از سر گرفتند.

مگر وقتی اوضاع اقتصادی و تولید خوب بود حقوق کارگران رعایت می‌شد؟

روز دوشنبه ۱۷ اردیبهشت ماه، بازرس نهاد رژیم ساز کانون عالی شوراهای اسلامی کار ایران در یک ژست عوامفریبانه، مدافع مطالبات کارگران شد و گفت: امنیت شغلی وابسته به ماده ۷ قانون کار و مهم‌ترین مطالبه جامعه کارگری است. دولت باید مشکلات جامعه کارگری را دریابد و به وظایف خود در قبال کارگران عمل کند. جامعه کارگری همیشه در کشور مظلوم واقع شده‌است. چطور می‌شود کارگر شاغل در یک واحد صنعتی که جنبه کارش مستمر و دائم است، قراردادش موقت و یک‌ماهه باشد؟ نکته جالب این هست که کارگری که در یک پروژه ساختمانی و عمرانی کار می‌کند، به‌راحتی به او کارگر قراردادی و موقت اطلاق می‌شود، اما کارگری هم که در یک مجموعه تولیدی که کار آن جنبه مستمر دارد، باز مجبور است با قرارداد و شرایط کار موقت فعالیت کند. کسانی را می‌شناسم که بیست‌سال سابقه کار دارند، اما هنوز با قرارداد موقت کار می‌کنند. طبیعی است که این افراد مایوس شده و از کشور دلسرد می‌شوند. جامعه کارفرمایی در تحلیل‌های خود از هزینه تولید، اعلام می‌دارد که ۱۲ - ۱۳ درصد، سهم مزدی کارگران از قیمت تمام‌شده کالا است. اما جامعه کارگری درصد بسیار پایین‌تری را اعلام می‌کند که در مواردی حتی بین ۳ الی ۴ درصد است. اکنون بسیاری با توسل به این بهانه که اوضاع اقتصادی خوب نیست، حقوق کارگران را تضییع می‌کنند. مگر آن زمان که اوضاع اقتصاد و تولید خوب بود و رکود وجود نداشت، حقوق کارگران رعایت می‌شد؟ چطور است کارفرمایان حمایت‌هایی شبیه وام‌های یارانه‌ای، وام‌های زودبازده و وام‌های کم‌بهره دریافت می‌کنند، اما وقتی به دستمزد کارگران می‌رسند به‌بهانه‌های مختلف، سر ریزترین درصد‌های آن چانه‌زنی می‌کنند.

برای آشنایی با دیدگاه ها و تحلیل های چریکهای فدائی خلق ایران از سایت های زیر دیدن کنید:

www.siahkal.com

www.ashrafdehghani.com

برای تماس با چریکهای فدائی خلق ایران با نشانی زیر مکاتبه نمایید:

BM BOX 5051

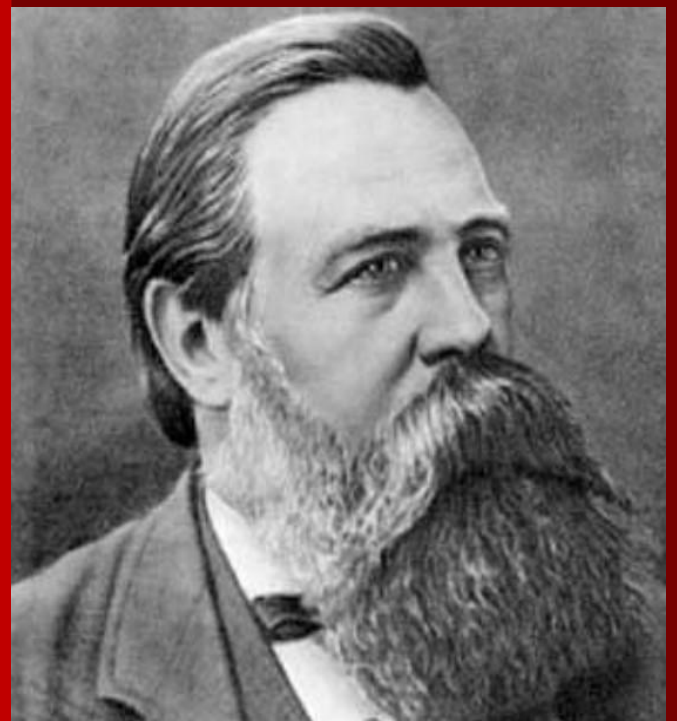
LONDON

WC1N 3XX

آدرس پست الکترونیکی:

E-Mail:

ipfg@hotmail.com

"زمانی که فردی به فردی دیگر آسیب جسمی وارد می آورد، آن هم آسیبی که به مرگ وی بیانجامد، این را ما قتل غیر عمد می نامیم؛ و هنگامی که شخص ضارب از پیش بداند که آسیب وارده به مرگ طرف مقابل منجر خواهد شد، آنگاه عمل او را قتل عمد می نامیم. هنگامی که جامعه صد ها پرولتر را در چنان وضعی قرار می دهد که آنها به طور حتم به دام مرگی زودرس و غیر طبیعی می افتند، مرگی به همان اندازه ناشی از اعمال خشونت که مرگ در اثر شلیک گلوله و یا به ضرب شمشیر، وقتی جامعه هزاران انسان را از شرایط لازم حیات محروم ساخته و آنها را در شرایطی قرار می دهد که در آن قادر به زندگی کردن نیستند، وقتی آنها را به زور چوب قانون مجبور می سازد که در این شرایط بمانند تا مرگ که نتیجه اجتناب ناپذیر این شرایط است فرا رسد؛ وقتی جامعه می داند و به خوبی هم می داند که این هزاران نفر اجبارا قربانی این شرایط خواهند شد، و با وجود این، شرایط مربوطه را برقرار نگاه می دارد، این عمل جامعه یک نوع قتل عمد است، درست مثل قتل عمد توسط یک فرد؛ قتلی پنهانی و خائفانه، قتلی که هیچ کس نمی تواند در قبال آن از خویشتن دفاع کند. قتلی که ظاهرا قتل نیست، زیرا کسی قاتل را نمی بیند، زیرا که مرگ این قربانی چونان مرگی طبیعی به نظر می آید چرا که در آن، تعرض به عمل آمده بیشتر ناشی از بی عملی ست تا انجام وظیفه. ولی در هر حال در اینجا ارتکاب به قتل عمد محرز است"

(فردریک انگلس "وضع طبقه کارگر در انگلستان")

صفحه اینستاگرام

بازرهای ماندگار

BazrhayeMandegar

به صفحه اینستاگرام «چریک های فدائی خلق ایران» پیوندید و آن را به دوستان تان هم معرفی کنید.

www.siahkal.com

چریکهای فدائی خلق ایران

بر قرار باد جمهوری دمکراتیک خلق به رهبری طبقه کارگر!